

Motion till riksdagen

1988/89:Ub586

av Helge Hagberg och Lars Svensson (båda s)
Folklivsforskningen

Sverige har som ett ganska unikt land en folkbokföring som infördes redan på Carl XI:s tid, år 1686. Här har kyrkoböcker under århundraden registrerat alla individer och kompletterat med jordböcker, husförhörslängder m.m. Människornas villkor och förhållanden samt öden som drabbade bygder och folkgrupper finns registrerat. Mer och mer blir f.ö. materialet lättillgängligt efter hand som det överförs till databanker. I denna registrering har Sverige nationalskatter som inte andra länder har.

Det var naturligtvis en väldig framgång då de dittills anonyma människorna blev registrerade att de hade levat och vilka villkor som gällde för dem.

Men det skulle vara värdefullt att fördjupa folklivsforskningen och mera konkret få nu levande och kommande människors livsöden dokumenterade. Detta skulle kunna ske under olika perioder och situationer i människornas liv. Men det är viktigt att det sker någon gång innan varje människa dör, t.ex. vid pensioneringen.

De som skulle kunna vara resurser för ett sådant mera kontinuerligt dokumenterande kan, utöver nuvarande folklivsforskning, även vara läns- museer, folkhögskolor, etc. Då dessa skulle kunna ha mera närliggande kontakter med intresseorganisationer, folkrörelser m.fl. kan också bildningsorganisationerna bli "minnesverkstäder" för människor i gemen.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att folklivsforskningen skall omfatta alla människor.
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en utredning om organisationsformerna för en utvecklad folklivsforskning.

Stockholm den 24 januari 1989

Helge Hagberg (s)

Lars Svensson (s)